

Mødet den 18. Januar 1912.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, Mikael Johansen, Carl Laursen, N. Joh. Laursen, Magnus Nielsen og Samuelson.

1. (J. Nr 419—1911). Skrivelse fra Mæglingsmændene, der er valgte i Henhold til Reglerne for faglig Strid angaaende Spørgsmaal om **Forstaaelsen af §§ 1—12 i Lønoverenskomsten med Kommunens Arbejdsmænd**, saalydende:

»Lørdagen den 13. Januar 1912 afholdtes Mæglingsmøde om Forstaaelsen af §§ 1—12 i Overenskomsten mellem Aarhus Byraad paa Kommunens Vegne og »De kommunale Arbejdsmænds Fagforening«.

Der opnaaedes ikke Enighed om Forstaaelsen af §§ 1—12, hvorfor man tillader sig at henvende Opmærksomheden paa § 4 i Regler for Behandling af faglig Strid.

Formanden mente, at Sagen nu, saa vidt han kunde skønne efter Reglerne, skulde henvises til Parterne og, hvis de ikke kunde blive enige, til Voldgift.

Marinus Petersen meddelte, at Fagforeningens Mæglingsmand havde fastholdt Kravet om de 5 Øre mere, naar Arbejdstiden var forkortet,

medens Taleren havde fastholdt, at Arbejdstiden ikke kunde kaldes 8 Timer, naar Forkortelsen skyldtes Vejr og Vind. Antagelig skulde nu 2—3 Mand fra hver Side forsøge, om de kunde have bedre Held med sig, hvis ikke maatte Sagen til Voldgift.

Jakob Jensen spurgte, om man ikke vilde komme til at forhandle med Dansk-Arbejdsmands-Forbund.

Marinus Petersen havde Følelsen af, at den stedlige Fagforening ikke ønskede at tilkalde Forbundets Repræsentant.

Jakob Jensen vilde saa henstille til det Udvalg, der skulde nedsættes, at føre Forhandlingen saaledes, at man kunde komme til at forhandle med Forbundet.

Marinus Petersen troede ikke, man kunde komme til Forhandling med Forbundet, uden at Arbejdsmændene selv vilde.

Simonsen forstod ikke ganske, at de kommende Forhandlinger skulde føres mellem Byraadet og De kommunale Arbejdsmænds Fagforening, da Overenskomsten jo var sluttet med Dansk-Arbejdsmands-Forbund.

Formanden gjorde opmærksom paa Bestemmelsen i Overenskomstens § 19 om, at Stridigheder, hvis Løsning ikke opnaas ved Mægling, skal henvises til Behandling mellem Repræsentanter fra Byraadet og Arbejderne.

Simonsen mente, at den af Formanden omtalte Forhandling havde været ført.

Formanden pegede paa, at Mægling skulde gaa forud.

Jakob Jensen hævdede, at Byraadet ikke havde kontraheret med de enkelte Arbejdere, men med Forbundet, som ogsaa havde underskrevet

Overenskomsten. Byraadet maatte holde paa kun at respektere Arbejdsmændenes Organisation gennem dens Hovedledelse.

J a c o b s e n erindrede om, at det var Dansk-Arbejdsmands-Forbund, der havde forlangt Forhandlingen. Forretningsfører Hansen burde opfordres til at være til Stede ved denne.

M a r i n u s P e t e r s e n forklarede, at en faglig Strid kunde gennemløbe 3 Stadier: Mægling paa Stedet, Forhandling mellem Parterne ved Repræsentanter og Voldgift. Det første Stadie var ovre, og Ordningen af det andet rettede sig efter de forskellige Overenskomster, i dette Tilfælde altsaa efter Lønoverenskomsten efter hvis § 19 der skulde forhandles mellem Repræsentanter for Byraadet og Arbejderne. Til denne Forhandling kunde Arbejderne vælge, hvem de vilde, ligesom ogsaa Forbundet kunde udpege hvilket som helst af dets Medlemmer til at være dets Repræsentant. Taleren saa helst, at Forbundet sendte en af dets ledende Mænd herover, og havde sagt dette til Arbejdernes Mæglingsmand, men det lod paa denne, som om de selv ønskede at føre Forhandlingen. Ganske vist havde Dansk-Arbejdsmands-Forbund underskrevet Overenskomsten, men det havde De kommunale Arbejdsmænds Fagforening ogsaa, og det gav efter almindelig Opfattelse Præg af, at Byraadet havde kontraheret med den.

M ø l l e r forekom det, at Vanskeligheden laa i, at Byraadet baade var Hovedorganisation og Part i Sagen. Han vilde foretrække at have med Arbejdernes Hovedorganisation at gøre, men mente ligesom Hr. Marinus Petersen, at det, hvis Forbundet udpegede en stedlig Mand som sin Repræsentant, vilde være vanskeligt at komme uden om denne.

Jakob Jensen tilraadede at meddele Dansk Arbejdsmands-Forbund, hvem Byraadet havde valgt, samt bede Forbundet udpege dets Repræsentanter. Hvem disse blev, maatte blive Forbundets Sag; Hovedsagen var, at de fik Mandat fra Hovedledelsen.

Simonsen vilde finde det meget uheldigt, om Arbejdsmændenes Hovedledelse, som Byraadet havde sluttet Overenskomsten med, helt skulde glide ud ved Forhandlingerne. Den lokale Fagforening kunde desuden ikke paa egen Haand gaa ind paa noget, hvad man havde Erfaring for ved Slagtehuset.

Christensen syntes, man burde gaa den Vej, Overenskomsten anviste, og altsaa lade Arbejdsmændene selv bestemme, hvem der skulde være deres Repræsentanter. Nogen Arbejdsnedlæggelse behøvede man ikke at befrygte, da en saadan ikke kunde iværksættes uden Hovedforbundets Sanktion.

Marinus Petersen udtalte, at det af Hr. Simonsen omtalte Tilfælde ved Slagtehuset ikke var analogt med nærværende. Ved Slagtehuset havde det drejet sig om en Lønforbedring, medens det her drejede sig om Forstaaelsen af en indgaaet Overenskomst. Han gjorde atter opmærksom paa, at der i Overenskomsten stod Arbejderne og ikke Forbundet.

Jakob Jensen fandt, at hvis Arbejdsmændene fortolkede Overenskomsten saaledes, at Forhandlingen ikke skulde føres med Forbundet, saa var det at spille Bold med Kommunalbestyrelsen, der ikke var ligestillet med og ikke havde samme Beskyttelse som en Mesterorganisation. Hovedforbundet skulde ikke have Lov til at krybe

i Skjul bag den stedlige Organisation, og det kunde den heller ikke, hvis Byraadet vilde følge Talerens Forslag. I modsat Fald valgte Arbejderne nogle Mænd, der intet Ansvar havde, og saa fik man Voldgift, uden at Hovedorganisationen havde noget Ansvar.

Formanden saa intet til Hinder for at følge den af Hr. Jakob Jensen tilraadete Vej.

Christensen mente, at saa længe Forhandlingerne førtes mellem Parterne, vilde den ene Part næppe være tilfreds med, at Modparten henvendte sig til dens Hovedorganisation. En saadan Fremgangsmaade vilde være en Tilsidesættelse af den stedlige Organisation.

Jakob Jensen hævdede, at de stedlige Organisationer skulde vænnes til at forhandle loyalt med en kommunal Institution. Da det var Hovedorganisationen, der havde underskrevet Overenskomsten samt ført Forhandlingen om denne, gik man ikke udenom den stedlige Organisation ved at henvende sig til Hovedorganisationen.

Jacobsen kunde ikke se, at man vilde gaa udenom den stedlige Organisation ved at henvende sig til Hovedorganisationen.

Marinus Petersen gjorde opmærksom paa, at Opfordringen til at vælge en Mæglingsmand var underskrevet af Hovedforbundet. Det var altsaa dette, der først havde henvendt sig til Byraadet, som derfor meget vel kunde henvende sig til det.

Christensen kunde selvfølgelig tiltræde Hr. Jakob Jensens Forslag, naar Hr. Jacobsen kunde, men vilde dog gøre opmærksom paa, at den Organisation, han tilhørte, ikke billigede en saadan Fremgangsmaade.

Niels Jensen foreslog at vælge Lønudvalget til at repræsentere Byraadet.

Marinus Petersen pegede paa, at det om Lønudvalget kunde siges, at det havde en forudfattet Mening om Sagen.

Møller foreslog de Herrer Jakob Jensen, Simonsen og J. C. Petersen.

Simonsen foreslog de Herrer Jakob Jensen og Marinus Petersen.

Marinus Petersen havde intet imod at vælges, men maatte dog gøre opmærksom paa, at da han 2 Gange havde været med, kunde det om ham siges, at han havde en forudfattet Mening.

Det vedtoges at meddele Dansk-Arbejdsmands-Forbund, at Byraadet til Sagens Behandling har valgt Marinus Petersen, Jakob Jensen og J. C. Petersen.

2. (J. Nr. 471—1911). Besværing fra Handelsmand Hans Sørensen, Soelbjerg, over **Politiets Optræden** overfor ham ved forskellige Lejligheder.

Formanden bemærkede, at Sagen i og for sig ikke hørte hjemme i Byraadet og iøvrigt ogsaa i sig selv var ret ubetydelig, foruden at den endnu verserede. Skulde Byraadet tage sig af den, maatte det være ved at sende den til Politiets Overordnede. Efter Talerens Mening egnede den sig dog ikke til at gaa videre.

Simonsen vilde finde det ønskeligt at faa at vide, om en Fuldmægtig, der beklædte Retten, virkelig havde brugt Udtryk som de i Besværingen nævnte. Der kunde vel ikke ske noget ved at sende Besværingen til Politimesteren med Forespørgsel, om han vilde udtale sig.

Formanden havde intet imod at gøre Politimesteren bekendt med Besværingen samt henstille til ham, om han vil udtale sig om den.

Det vedtoges at tilstille Politimesteren Klagen

med Henstilling, hvorvidt han ønsker at udtale sig i den Anledning.

3. (J. Nr. 25⁷—1911). Andragende fra P. Andersen, Mindegade 1---3, om **Dispensation fra Lov Nr. 121 af 20. April 1906** for Gæstgiveriet samme Sted.

Kunde ikke anbefales.

4. (J. Nr. 434—1911). Andragende fra Byraadsbud Andreassen om, at hans **Anciennitet** maa blive regnet fra 1. Jan. 1895.

Kunde ikke bevilges.

5. (J. Nr. 13³—1911). Andragende fra Politibetjent Schou om at faa refunderet et Beløb af 4 Kr., som han har maattet betale for **Konsultation af en Øjenlæge**.

F o r m a n d e n meddelte, at Spørgsmaalet om en anden Ordning for Betjentenes Behandling af Lægespecialister var blevet overvejet af Budgetudvalget, men at man var kommet til det Resultat, at det vist var billigst som hidtil at træffe Beslutning i hvert enkelt Tilfælde. I dette Tilfælde kunde Budgetudvalget anbefale at bevilge de 4 Kr.

N i e l s J e n s e n spurgte, om Betjentene var i Sygekasse.

M o u s t e n mente, at Betjentene efter den stedfundne Revision ikke kunde finde Optagelse i de anerkendte Sygekasser.

N i e l s J e n s e n gjorde opmærksom paa, at Betjentene kunde blive optaget i en særlig Afdeling under Vaabenbrødrenes Sygekasse.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 479—1911). Indstilling fra Brolægningsudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Udførelsen af den afskærende Ledning i Havnevej** (udfor Gasværksbeholderen) til den fremtidige

Pumpestation til A/S Dansk Beton-Bjælke Co. for 45425 Kr.

N i e l s J e n s e n spurgte, om Udvalget havde taget Forhold overfor Entreprenøren med Hensyn til en mulig Forlæggelse af Pumpestationen.

J a c o b s e n meddelte, at Udvalget havde taget det fornødne Forbehold.

Indstillingen vedtoges.

